

దొంగ గొడ్డుకు లొటారం

మరిసెట్టు నల్లగుట్ట కాలకాన్నే ఉన్నట్టు కనబడ్డది గని మరికి నల్లగుట్టకు నడుమ మైలు దూరముంటది. మరి నుంచి పల్లెకు కోసుదూరం.

మరి చెట్టు ఈ పక్కనుంచి ఇంకో పల్లెకు వోయే తొవ్వ వోతుంటది.

గిదొక పల్లె పొలుమారు. నల్లగుట్ట ఆవల మల్లొక పల్లె. ఆడ గిట్టే మల్లో గుట్టత్తది. దూరం నుంచి సూతై గుట్టలొకతీర్గనే కనపడ్డయి గని గుట్టలకు నడుమ యెడమున్నది. గుట్టగుట్టకు నడమ వో పల్లె వున్నది. గుట్టల అంచుల పొంట పల్లెలకు తొవ్వన్నది.

కొన్ని తొవ్వలు మొన్న మొన్న కంకరోడ్లు చేసిను. ఎటు జూసినా సేన్లల్ల పిల్ల తొవ్వలు కనపడతయి. అవి ఏడికోతయో తెల్వది. ఓటి తాడిసెట్టు కాడికోయి ఆగిపోతది. ఓటి ఒరెకాడికోయి ఆగుతది. ఓటి గుండుకాడికోయి ఆగుతది. ఓటి సక్కగ పోతనే వుంటది.

ఒరెల పొయిదీసిన బాయికాడ ముసలి యిప్పసెట్టు నీడకాడ నలుగురు కూసున్నారు.

“మంచిది. మరి మల్లెపుడు గలుత్తరు.” అని అడిగిండు ఇంటున్న మనిషి.

“మీకు అప్పజెప్పిన పనైతె జెయ్యిని. ఇంతట్లనే మల్లగలుత్తం లేవోతె ఎవలనన్న తోలిచ్చి పిలిపిచ్చుకుంటం తియి.” అన్నడు లుంగిమనిషి.

“మరి యిగ వోతం” అని ఇద్దరు లేసిను.

“మంచిది” సాగనంపినట్టు అన్నడు లుంగి మనిషి.

“లాల్సలాం” పిడికిలెత్తి వీడ్కోలు సెప్పిను ఆల్లు.

“లాల్సలాం” అన్నడు లుంగి మనిషి.

యిప్పసెట్టు పక్కనుంచి ఈదుల్లకెల్లి అటుపడి యెల్లిపోయిను.

“ఆల్సెమైపాయె. మన కోసం ఎదిరిసూత్తున్నారు కావచ్చు యిగ పోదామా” అన్నాడు అదివరదాక ఏమ్మాట్లాడని మనిషి. అక్కడ ఎంత పరేషానైతునో మనకేమన్న అయిందేమోనని గిట్ట! జల్లి పోదాం పా” అన్నడు మల్ల.

“గట్ల పరేషానేం గారనుకో. ఆలిసెం గిట్టయితే గీడిదాక అచ్చి చూపిపోని, యివ లేకపోతే జరగకూడంది జరిగిందనుకొమ్మని సెప్పిన. ఇంక ఇటంకల ఎవలు రానట్టున్నారు గద. మందందరు జమైనో లేదో. లేకపోతే పోలిసుల పిలిపిచ్చి మనోల్లను ఏమన్న జేసిరో” అనుకుంట నిలవడి గట్టెక్కి పిల్లతొవ్వంట ఎవలన్న వత్తున్నరో అని నిక్కినిక్కి సూసిండు.

ఎవలో సైకిలేసుకుని యిటే అత్తున్నారు.

“అదేంది మొగలి మనకోసమే వత్తున్నట్టున్నడు” అన్నడు యిటుదిరిగి.

పిండి ఎండేసుకున్న బట్టలు మడతపెట్టి సంచల ఓ పక్కకు పెట్టుకున్నారు. పోవుటానికి తయారైనారు. కూసున్నకాడ ఆనవాలు లేకుంట సూసుకున్నారు.

“నమస్తే అన్నా!” అన్నడు మొగలి అన్న దగ్గరకొచ్చి. ఒర్రె అవుతల కేయి లొంతల సైకిల్లు అడ్డం పండవెట్టిను.

“నమస్తే” అన్నడు అన్న. నల్లటి ముఖం మీద నవ్వు మెరుస్తూంది.

మొగిలెంట అచ్చిన శంకర్ని సూసుకుంట “ఏం శంకర్ బాగున్నవా ?” అని మందలిచ్చిండు అన్న.

జవాబు తీర్గ చిన్నగ నవ్విండు శంకర్.

“మరి పైలం సుమా! జాగర్తగుండాలె” అంటున్నడు బనీను లుంగీ మీదున్న మనిషి.

“మన కోసం ఎదిరిసూతున్నరు గావచ్చు పోదాం పాని.” అని అడుగు ముంగలకేసిండు మొగిలి. ‘మేం రాన్ది ఎల్లదా’, ‘మీ తోటి వాల్ల కట్టసుకాలుగూడ చెప్పుకుంటరట. మీరత్తనే లెక్కనేయకపోతే లేదు అన్నరు’ ‘అయితే పద’ అని అనుసరించిండ్రు ఆల్లు. “అదీగాక ప్రజలకోసం తిరిగెటోల్లకు ప్రజల నడుమ కచ్చుటానికి బయమేందట అని అంటను.” అన్నడు శంకర్.

రెండు సైకిల్ల మీద నలుగురు ఆ పిల్ల తొవ్వ పొంటబడి పోయినారు.

అప్పుడోటి ఇప్పుడోటి సుడిగాల్పు లేత్తంది. ఎండిపోయిన ఆకులన్ని మొగులెత్తు లేత్తన్నయి.

2

ముసలి యాపసెట్టు. దానికి పది గజాల దూరాన ఓ కానుగు చెట్టు. దాని ఎదురుంగ ఓ గుడిసె హోటలు. ఆ హోటల్లనే ఒక ఆల్మరాసోంటి దాంట్ల బీడీలు సిగరెట్లు పొన్నున్నయి. గుడిసె ముంగట ఆటోటి యిటోటి బెంచీల తీర్గ పాతిన కొయ్యల మీద చెక్కలున్నయి. బూరుగు డబ్బుమీద నిన్న జేసిన బోంది, పకోడి, పొడి అటుకులు మూతలల్ల పోసివున్నై. పంక్తరైన సైకిల్లను మంచిగ సేసే సామాను, పంపు గోడకు ఒరిగిచ్చి ఉన్నది. హోటల్ గుడిసె పక్కకు ఏడెనిమిది సైకిల్లున్నై. అవి కిరాయికిచ్చేటివి కాదు గని ఎవరో ఆడ పెట్టుకున్నట్టున్నరు.

హోటల్ల ఎవరో సిగరెటు కొరుకుతోటి బీడీ ముట్టిచ్చుకొని కొరుకు వాపసిచ్చి “ఆల్లు రాకపాయిరి ఈల్లు రాకపోయిరి! ఇయ్యాలైతదంటవ.” అని ముచ్చటపెట్టిండు. ఆయనేదో అంటున్నడు. వోటల్ల ఆల్లు ఏడెనిమిది మంది జమైనారు. ఏదోటి మాట్లాడుతనే ఉన్నరు.

“ఎవలో అచ్చినట్టున్నరు.” అన్నరు ఎవలో.

“ఎట్లంటవు?” అన్నరు మల్లోకలు.

“అదేంది లొల్లి బందయింది గద” అన్నడు ఒకాయెనె అటే సూసుకుంట. అందరు అటే సూతున్నరు.

ముసలి యాపసెట్టు కాడ ఇన్నూరు మంది దాకా జమైనారు. వారం రోజుల నుంచి వాల్లు కూలీలు పెరుగాల్పని సమ్మె జేత్తున్నరు.

ఆ వూరి మోతుబరులు ఒకడుగు దిగిచ్చినారు.

ఏడికో కాడికి మాట్లాడుకుందామని పిలువనంపినారు. గందుకే అందరు జమైనారు ఆడ.

ఆల్ల పిల్లగాన్లు, పెద్దోల్లు, ముసలోల్లు, మొగోల్లు, ఆడోల్లు అందరున్నారు.

సీం పట్టురంగు దొడ్డుసీర గట్టుకుని జానెడులుపు గోసి చెక్కి సికముడిని కొంగు నడుముకు సెక్కి ఓ సెయ్యి అన్చి ఓ సెయ్యి నొసటికాడ నీడపట్టి “ఎహె అందరు కూసోన్రి” అని అందరు సూత్తున్నకేయి మునిగాల్ల మీద నిక్కి నిక్కి సూత్తుంది ఒకామె.

పెయి మీద అంగీ లేదు. తెల్లగ బుర్ర మీసాలు పెంచిండు. నెత్తంత తెల్లవడ్డది. పెయిమీద చిన్నది తెల్ల పంచేసుకున్నడు. దొడ్డుదోతి మోకాల్ల మీదికి బిగిచ్చి కట్టిండు. పెద్ద మనిషి తీర్గున్నడు. ఆయెనె కూసుండుమని అందరికేయి చేతులూపుకుంట “ఎహె ససరాదున్ని కూసుంటె అందరికి కనవడ్డది” అని కూసోవెడుతుండు.

“అగో మొగిలన్న, శంకరన్న అత్తనై” అన్నడు కూసున్నోడు లేసి సంబ్రంగ ఓ నెక్కరు పిల్లగాడు. ఒంటి జడేసుకున్న బక్కపోల్ల కూసున్న జాగలకెల్లి చెంగుమని లేసి సూసింది.

అట్ల ఒకలెనొకలు మల్ల అందరు లేసిను.

“ఆల్ల దగ్గరికి ఎవలన్న సైకిలేసుకుని పోతె జల్లి పని ఒడిసిపోవు” అన్నరెవరో. సెట్టు కిందున్నోలకెల్లి వోటల్లున్నోలకెల్లి సెయివూపి “ఎవలన్న పోయిరాపోన్ని” అన్నడు ఎవలో.

“ఎందుకు అల్లు రారా!” అన్నడు ఇదివరదాకా బీడి తాగిన మనిషి.

“ఇదివరదాకుండి పాయిరి గదర! మనం బోయి సెప్పచ్చుడు సిన్నతనమా? గట్టంటే సిన్నతనం నుంచి ఆల్లకు ఎన్ని సేసిపెడితిమి ? పనిగావాలె ముందుగాల. పోయిరాపోన్రి.” అన్నరెవరో మల్ల గుంపులోకెల్లి.

ఎవలో వోటల్ పక్కనున్న ఓ సైకిల్ దీసుకుని బయలెల్లిండు. “నేను గూడ అత్తపా” అని తయారైను ఇంకో యిద్దరు.

యాపసెట్టు కిందున్న గుండురాయి మీద కూసున్నారు. మొగిలి శంకరిల తోటి అచ్చిన యిద్దరన్నలు.

అందరు కూకున్నారు. కొంచెం అడుసకని అయిదారుగురు పడుసోల్లు నిలబడే వున్నారు. ఇంకో నలుగురైదుగురు తొవ్వ పొంట ఎవలత్తున్నది సూత్తున్నారు.

“కొంచెం ఆలసెమైంది” తప్పైందన్నట్టు చెప్పిండు మొదటన్న.

ఏమో సెపుతున్నడని అందరు లొల్లి బందుజేసిను.

గాలికి యాపకొమ్మలు, కానుగు కొమ్మలు ఊగుతున్న సప్పుడినవడతంది ఎవలో దగ్గుతున్న సప్పుడు, ఎవలో నెత్తి బర్రబర్ర గోర్లతోటి గీకుతున్న సప్పుడినవడతుంది.

సైకిల్ల మీద వూరైకోయినోల్లు ఆడికి సేరచ్చిను.

“ఎనక అత్తును.” అన్నారు ఆల్లు.

వోటల్ల యింకా ముగ్గురు నలుగురు ఏదో మాట్లాడ్డనే వున్నారు కొంచం సిన్నగ.

ఇదువరదాక సిగిరెటు తాగినాయినె అక్కన్నే వున్నడు గని ఆ ముచ్చట మనసున వడతలేదు. అటుయిటు అన్ని దిక్కుల ఎందుకో అనుమానంగా తేరిపార జూత్తండు. అటెన్గు గుండురాయిమీద కూసున్న అన్నలకేయి సూత్తండు.

ఏందో యాదికిచ్చనట్టయి ఒక్కడుగు ముంగటికేసిండు. మల్ల ఎందుకు తియ్యి అనుకుని ఆగిపోయిండు.

ఇట్ల రెండు మూడు సార్లు తత్తరపడ్డడు. మల్ల వురైకెయి వస్తున్న తొవ్వకేయి తేరిపార

జూసిండు.

ఆల్లు వస్తున్నరు. వోటల్లకెయి మొకం బెట్టిండి. ఆల్లు వోటల్ దాటంగనే మల్ల వాల్లను తేరిపార జూసిండు.

ఏదో నిచ్చయానికి వచ్చినోని తీర్గ నడిసి యేపసెట్టు యెనుక సేరిండు. అన్నలను దగ్గరకెల్లి సూసిండు. ఏదో పిలువబోయిండు. సప్పుడుజేక ఊకున్నడు.

“మీరు ఎట్ల జెప్తె అట్ల యింటం. న్యాయంగ జెప్పుని. మీరడిగినంత కూలి యిచ్చి మీరడిగినంత జీతమిచ్చి పని జేపిచ్చుకుంటె యింత పెట్టుబడి పెడుతుంటె గూడ ఏమన్న వత్తందా ? అసలోనికి పెట్టిన పెట్టుబడి ఎల్లలేదు. మీతోటి అసలోడు చిన్నదో పెద్దదో పనిజేత్తలేదా మరి! ఆ కైకిలి మందమన్న గిట్టువాటు కావద్దా! ఈ వూలై దొరలెవలు లేరు. దోసుకోని తినెటోల్లు లేరు. అందరు రైతులే. కొంచెం పెద్దరైతు, కొంచెం చిన్నరైతు. గంతేగద! గివ్వన్ని విచారించుకొని చెప్పుని న్యాయం. మీరు యివ్వన్ని విచారించుకొని గూడ యివ్వని అంటే ఎంతంటె అంత యిస్తం” అని యింకేదో సెప్తనే ఉన్నడతను.

ఇంకొకల్లు అందుకున్నరు. “చెప్పుకుంటె పెద్దరుకం గాదుగని నేను గూడ కమినిస్టుల పనిచేసినోన్నే. నైజం జమానల నేను దొరలకు వ్యతిరేకంగా కొట్లాడినోన్నే.” అని ఇంకేదో సెప్పవోతన్నడు.

ఎవలో గుంపులకెల్లి “గప్పుడు ఏం లేనోనివి గిప్పుడు ఇరువై ఎకురెలు తరి, పదెకురాల తోట, మూడు కరెంటు బావులెట్లయినై. నాకంటె ఎక్కువ కట్టబడ్డవా ? ఉన్నొక్కెకురం నీకే అమ్ముకుంటి గాదుర” అని ఎక్కిరించిను.

“కమినిస్టుదొర” మల్లెవరో ఎక్కిరించిను.

మాట్లాడతానన్న కమినిస్టు దొర నోరు మూతవడ్డది.

“మేం కోరినయన్ని వాజీబుగనే వున్నయి” అన్నడు మొదటన్న.

యేపసెట్టు యెనకకు అచ్చినాయెనకు ముండ్లమీద నిలవడ్డటైతాంది. ఇగ ఆగలేకపోయిండు.

“అన్నా ఒక్క నిముషం” అని కొంచెం మెల్లంగ పక్కకు పిలిసిండు. గుండు మీదికెల్లి లేసి రెండడుగులు సెట్టినకకెయి నడిసిను.

సప్పుడు లేకుంటునోల్లు ఏందో మెల్లమెల్లగ గుసగుసలు వెడుతును.

“అన్నా! గింత మందిల సాటుకు పిలిసిన్నని తప్పువట్టుకోకు. ఎట్ల చెప్పానో తెల్వక గింతసేపు ఆగిన. వాల్లు పోలిసుల్లి తోల్కరమ్మని ఇద్దర్ని సైకిల్ల మీద తోలిచ్చిను. ఆల్లచ్చెదాక మీతోటి గిట్టే ఏదోటి యాల్ల గడువని అన్నట్టు మాట్లాడుకుంట జెర్తరు. మీరిక్కడుంటె ప్రమాదం. ఇటె ఎనుకకెల్లి ఎల్లిపోని” చెప్పుతుంటేనే ముచ్చెమటలు వోసినయి. అన్నలకేమన్న అపాయం జరగజిక్క అన్న భయంతోటి మాట వనుకుతుంది.

అన్నలు యేపసెట్టు ఎనుకనుండి సంచులు దీసుకుని అవుతలకోతున్నట్లు మెల్లగా నడిసిను.

యాభై గజాల దూరందాకా బండ్ల బాటున్నది. అయితె వానకాలం ఒరై తీర్గ నీల్లు వారి ఆ బాట బాగ వంతైంది. బడ్లు ఎత్తుమీదున్నయి.

ఒడ్ల పొంట వాయిలి చెట్ల యెవుటెవుటు వాసన ఇసిరికొడ్తంది. నిలువెత్తు యెదిగిన

వాయిలిచెట్ల అవుతల ఏం గనిపియ్యది. ఆ వాయిలిచెట్ల నడుమ ఏర్పడకుంట వెల్లిపోవచ్చుననుకున్నారు అన్నలు.

ఎందుకైనా మంచిదని వాయిలిచెట్లు దాటి బాటల చేరేముందు వాయిలి చెట్ల దగ్గరదాక వోయి తొవ్వపొంట అటీటు జాగర్త కోసం సూసిను. చెయి సంచలకు సెయిబోయింది జాగర్తగున్నారు.

పగ్గం పెట్టు దూరంల పోలీసువ్యాను బండ్లబాట మీద వాయిలిసెట్ల సాటుకు ఇంజన్ ఆపుజేసుకుని ఉన్నది. ఎప్పుడొచ్చిందో ఏమో.

ఒక్కడుగు ముందుకేయబోయి పామును జూసినట్టు అట్లనే బీరిపోయి మెల్లగ యెనుకకు మర్రి యెడం పక్కకు పెరండ్లల నడుసుడు మొదలువెట్టిను.

వాలెందుకు లేసిపోయినను, యెటువోతున్నారు అని అక్కడ మీటింగులున్నకెవలకు సమజు గాలేదు. అందరు అటే సూత్తాను.

రెండు మూడు పెరండ్లు దాటితే బండ్లబాట తూర్పు దిక్కు మలుగుతది. పోలీసు వ్యానుకు కన్పియ్యకుంట అదే బాటెంబడి యెల్లిపోవచ్చు. తొవ్వ గుట్ట బోరు పక్కకెల్లి పోతుంటది. గుట్టెక్కి అవుతలి పక్కకు దిగె కాలిబాట గూడ ఓటున్నది. అట్ల వడి పోవచ్చునని ఏంతో జాగర్తగ జెల్లి జెల్లి నడుస్తున్నారు.

పోలీసు వ్యాను స్టార్టు జేసిన సప్పుడైంది. అయితే అది వీల్లు వోతున్న కెయి తిరుగాలంబె కేక పెట్టు దూరం అట్లనే ముంగటికోయి ఆడ మలుపుకొని మల్ల యెనుకకు రావాలె.

అయితే పోలీసులు దిగి రైఫిళ్ళు పొజెషన్ల పెట్టుకుని నడుస్తున్నారు వాయిలిసెట్ల సాటునుంచి.

బండ్లబాట మలుపచ్చింది. బండ్లబాట పొంట పోవాలంటె గుట్టసుట్టు దిరుగాలె.

ఆ మలుపు మలుగక సక్కగవోతె పిల్లబాలవొంట గుట్ట జెల్లి దిగవచ్చు.

బండ్లబాట లాభం లేదనుకున్నట్టున్నారు. పిల్ల తొవ్వ తొక్కి వురికిను.

“రైరో మాక్కె లవుడె! షూట్ కర్దేంగే ! రైరో” బూట్ల సప్పుడు.

అంతట్లనే మలుపుకచ్చిన పోలీసువ్యాను ఆడికి సేరచ్చింది. భయానికో భక్తికో ఆన్లెక్కిన్లు. వ్యానటు, వాల్లిటు వురికిను.

వ్యాను వోయింది గదాని వాపసు వోదాం అనుకుని ఎనుకకు మర్రి సూసిను. ఒక ఇద్దరు ఆల్ల వెనుకే వురికత్తను పోలీసులు.

ఆటురికి గుట్టబోరు దిగితె మల్ల పోలీసు వ్యానుంటది. ఇటూ పోలీసులు.

ఎనుకత్తున్న పోలీసు రైఫిళ్ పేల్చినట్టున్నడు ఉరుక్కుంట. అయితే బొడిగెరాలల్ల బూట్లతోటి ఉరుక్కుంట కాలెసరికి అది కొంచెం ముంగట భూమిల దిగింది.

చిన్న చిన్న పొరుకలు కాలకు గీరుకపోతున్నయి. కాలకు చెప్పుల్లేక జారిపోయినయో. కట్టుకున్న లుంగీ ఊసిపోతంది, బిగిచ్చి కట్టుకునే సమయం లేదు. ప్రాణాలు ఇగ పోయినట్టే అనుకున్నారు. అయినా ఉరుకేది ఆపలేదు. ఉరుకురికి గుట్టబోరు ఎక్కిను. ఇగ గుట్టబోరు దిగుడే తరువాయి. గుట్టబోరు దిగుతె పోలీసులు ఆ గుట్టబోరు ఎక్కి ఎక్కడున్నా గూడ కాల్చిపారేయొచ్చు.

గుట్టబోరు దిగేముందు ఒక్క క్షణం అట్లనే ఆగి దమ్ముతోటి ఎగవోసుకుంట కండ్లల్ల పేరిన నెత్తురుతోటి ఒక్కసారి ఎనుకకు దిరిగిను. సెయి సంచలకెల్లి రెండు చేతిబాంబులు తీసి పోలీసోల్లకెయి అందినంత దూరం ఇసిరిను. ఓటి పేలింది. మరోటి పేలేదు.

అన్న ఆగంగనే పోలీసోల్లు ఆగిపోయినను. సంచలలో సెయి పెట్టగనే యాభై అరవై అడుగులు వెనక్కి ఉరికిను.

ఒకన్న రాళ్ళు దట్టి బోర్లబడ్డడు. మోకాల్లు పగిలినై. ముక్కు గదువ పలిగి నెత్తురు గారుతున్నయి. ఎక్కడో తగలకూడనికాడ దెబ్బ దాకినట్టు అయింది. మూర్చవచ్చినట్టుయింది. లేవ సాతనైతలేదు. ఇక అయిపోయింది అనుకున్నడు. “కామ్రేడ్ పరుగెత్తు” అని లావట్టి చెయివట్టి గుంజుకపోయిండు ఇంకో అన్న.

సచ్చుడు ఖాయం అని తెల్సినా అట్ల వురుకుతనే ఉన్నరు.

పొద్దు గుంకుతున్నది. పోలీసు వ్యాను సప్పుడు సావుకేక తీర్గ యినవడ్తున్నది.

కాల్లు సీర్కపోయి మంట మందుతున్నయి. పిక్కల నుంచి మొదలువెట్టి అరిపాదం దాక నెత్తురు కారి నల్లవడి అట్టగట్టినయి. నోరెండుకపోతంది. లుంగీలెక్కడ వూసిపోయినయో ఎవలకు తెల్వది. జాంగబనీను మీదున్నరు. ఓ గుండుసాటుకు దమ్ము తీసుకుంటున్నరు. ఎక్కడలేని ఎగబోత అత్తంది.

తుమ్ములు అచ్చెటట్టున్నయి. తుమ్మితే శత్రువుకు ఆసూకి తెలుస్తది. ప్రాణం పోతది. తుమ్ము రాకుంట ముక్కు నలుసుకుంట బిగవడ్తుంటె ఇట్ల పానం బోతున్నది.

ఆల్ల దమ్ము ఎగవోత ఆల్లకె బయమయ్యెటట్టు ఇనవడుతుంది. ఇగ ఆ గుండు సాటుకున్న జాడ దొరికెనా ఖతమే. తెల్లారి ఎన్కొంటర్లో ఇద్దరి మృతి అని పేపర్ల వచ్చుడు ఖాయం అనుకున్నరు.

“కామ్రేడ్, నీకు దండం బెడత, నేను నడ్వలేను, నువ్వొక్కనివన్న ప్రాణాలు కాపాడుకోపో” అన్నడు ఒక అన్న.

“కామ్రేడ్ ఇలా ఈ గుండు సాటుకు సచ్చే బదులు పరిగెత్తుతూ చచ్చి పోదాం కామ్రేడ్. ఏమైనా గాని ఇంకో గంట పరిగెత్తాల్సిందే, గుండ్లకు బలైనా సరే. ఈ గుండు సాటుకుంటే మాత్రం తప్పక చస్తాం. పరిగెత్తితే బతికే అవకాశం ఉంటుంది. పద కామ్రేడ్.”

వ్యాన్ గుట్ట కింద అటిటు చక్కర్లు కొడుతున్నది. వెనకున్న పోలీసోల్లు యెతుకుతనే వున్నరు.

గుండు సాటు నించి అట్టిట్ల దిగి బండ్లబాట దాటి పొలాలల్ల వడ్డరు. మల్ల ఉరుకుడే. చెట్లే అడ్డంలేవు. పది నిమిషాలల్ల వ్యాన్ చూసి వాళ్ళ ఎంటబడ్డది.

అయితే పొలాల గట్లున్నయి. అట్ల వ్యాన్ పోరాదు. అంతల్లనే యింకో పోలీసు జీపచ్చింది.

వ్యాను రోడెంబడి పోతంటే జీపు పొలాలపొంట వొడ్ల మీంచి వోతున్నది.

ఎత్తెత్తు వొడ్ల కాడ దిగవడ్డప్పుడల్ల పోలీసులు దిగి జీపును అమాంతం లావట్టి మల్ల వురుకుడు.

అన్నలు ఉరికి ఉరికి ఒక నిమిషం ఆగిను. ఆలోచించిను. ఒక వ్యాను పోయి రెండు వ్యాన్లయినై. ఉరికి బతుకుడు కల్ల. అందున అన్ని పొలాలే చెట్లు లేవు సాటు లేదు. ఎవరో ఇద్దరు సైకిల్ల మీద వోతున్నరట్ల.

“అన్నా! దండం బెడ్డం మమ్ముల గీవూలై పడగొట్టి పోన్రి” అన్నడొక అన్న.

రేగిన నెత్తి, బనీను జాంగ, ఎగపోత, తుమ్ములు. పెయంత సీరుకపోయి కారిననెత్తురు జూసి ఏమనుకున్నరో ఏమో.

“మీకు కావాలంటే ఓ సైకిలిత్తం. మేం డబల్ పోతం. మీరు ఫలానకాడ పెట్టున్రి. రేపు తీస్కపోతం సైకిలు.” అన్నారు.

కొరిజీవునాన్ని లెక్క పెట్టక చిన్నన్నను ముంగట కూసోపెట్టుకొని పెద్దన్న నెత్తురు గారుతున్న పాదాలతోటి జాంగతోటి ఏదో పల్లె జేరిండు. అక్కడ గూడ ఏదో జీవు ఎదురుంగ వత్తున్న సప్పుడైంది. వెంటనే దిగి దగ్గురున్న ఓ కొట్టంల సైకిల్ పెట్టి ఏదో కనపడ్డయింట్ల చొచ్చిన్రు. కొన్ని మంచినీల్లడిగిన్రు.

దుమ్ములేత్తంది. గొడ్డుగోదలు పల్లెకు చేరుతున్నయ్. తొవ్వల నిండ అవ్వే అయినయ్. పెద్దన్న “అమ్మా ! మేం రైతుకూలి కార్యకర్తలం. ఎవలన్నా మా కోసం వస్తే లేరని చెప్పున్రి. మేం! గీ గడ్డికుప్పల్ల కొంచెం సేపు వొరుగుతం” అన్నడు ఆయాసంగా.

విన్నదానికన్నా సూసిందానితోటి ఎక్కువ సమజైంది వాల్లకు. పెద్ద దరువాజ గొల్లెం బెట్టిన్రు లోపల్నుంచి.

తుమ్ములు వెయదలయినై. తుమ్ము మీద తుమ్ము. తుమ్ములే ప్రాణం తీసేటట్టున్నయనుకున్నారు. బలవంతంగ ముక్కులు నలుసుకుంటున్నారు.

వూరైకు వ్యాన్లచ్చి తిరుగుతున్న సప్పుడైంది. తొవ్వకడ్డం వున్న గొడ్డుగోదలను ‘పంపం’ అనుకుంట అదిలిస్తున్న అలికిడైంతంది.

తాగిన నీల్లకు వాల్లకు సెమటలు గారుతున్నయి. ఉప్పు సెముటకి దాకి తాకిన దెబ్బలు మంట మండుతున్నయి. కడుపుల ఆసర లేకుంటున్నది.

ఏం సాతనైతలేదు, ఆండ్ల వొకటే తుమ్ములు.

చిన్నన్న గడ్డిల పీనుగ తీర్గ పడిపోయిండు. ఇంటోల్లు ఎవలూ ఆ గడ్డి కుప్పకేయి రాలేదు. పావుగంట గడిసింది.

ఎక్కోసేపు అక్కడుంటే ప్రమాదం. ఆ యింట్లకు కూడ పోలీసులొస్తరు.

‘అక్కా పోతం’ అన్నారు వాల్లు.

‘ఒక్క నిముషం ఆగున్రి’ అని ఇంట్లకోయింది అక్క. రెండు పాత దోతులు తెచ్చిచ్చి ‘ఇవి గట్టుకోన్రి’ అన్నది.

ఆ పామురంకు అన్నల కండ్లల్ల నీల్లు సుడిదిరిగినై. గుండెల దుక్కుమో ఏంటిదో నోట్లైకెల్లి మాట రాలేదు.

ఆ దోతులు మడ్లవెట్టి లుంగి తీర్గ సుట్టుకున్నారు. పెద్దరువాజకెల్లి సందిలపడ్డరు. ఆల్ల పరారిగోడ పొంట నడుసుకుంట సందిలవడి మాదిగ గూడెం కేయి చేరిన్రు.

అట్ల బండ్లబాట తోటి వస్తే మాదిగగూడెమే ముందు అంటుతది. పోలీసోల్లు అట్లనే అచ్చి గూడెంల ఇండ్లన్ని యెతికిన్రు. గూడెం నుంచి ఊల్లెకు బయలెల్లిన్రు.

ఈల్లిట్ల ఎనుకకెల్లి గూడెంల పడి ఎరుకున్న గుడిసెల సొచ్చిండ్రు.

సాయిలు ఇంట్లనే వున్నడు. ‘పోలీసులు గట్ల గెల్లిపోవుడు. అన్నలు గిట్ల వచ్చుడు. కొంచెం ముందుగిట్ల అన్నలైకై ఎంత పరేషానైపోవు’ అని బయపడ్డడు.

ఎప్పుడు ఎంత దివాలైనా ఎన్ని రోజులుపాసంలున్నా మిలమిల మెరిసే కండ్లు బీరిపోయి లోతుకోయి అల్పిపోయినై.

సాయిలు వాల్లను ఎక్కువసేపు విసిగియ్యలేదు. లోపల్నే పండుకొమ్మని చెప్పి అవుతల గొల్లెం పెట్టి తాలమేసి పోలీసోల్ల ముచ్చట్లు మాట్లాడుతున్నవాల్ల గూడెపోల్లతోటి గల్పి మాట్లాడ్తనే ఉన్నడు. ఎవలో పోలీసోల్లను సాపితనే వున్నారు.

అక్కడ వూల్లకు పోయిన పోలీసులు యిల్లిల్లు ఎతుకుతున్నారు.

ఆ పెద్ద దరువాజ కాడ కింద సిమెంటు జేసున్నది. రెండు తంతెలున్నాయి. అవ్వీటి మీద పాదాల నెత్తురు మరకలున్నై. అది జూసి పోలీసులు ఓ క్షణం అన్నే పరీక్షవట్టి సూసి ఆగిపోయిన్రు.

తలుపు నూకిన్రు. లోపల గొల్లెం బెట్టున్నట్టుంది. తలుపు దియ్యండ్రని గొల్లెం గొట్టుకుంట లొల్లి వెట్టిన్రు.

అక్క వచ్చి తలుపు దీసింది.

పోలీసు అమీన్ ఆయాసంతోటి ఎగపోతున్నడు.

ఒకసారి పోలీసుకెయి జూసి తలదించుకున్నది. కింద సిమెంటు తంతెల మీద నెత్తురు మరకలు గనవడుతున్నై. ఒక క్షణం గుండె దిటవు జేసుకున్నది.

'యిక్కడికెవలన్న వచ్చిన్రా' క్రూరంగ చూసుకుంట యిగదొరికినట్లే ననుకుని ధైర్యంగ ఆడిగిండు.

"వచ్చిన్రు." స్కాలకేసిన మొకం ఎత్తి పోలీసులకెయి ధైర్యంగ జూసింది అక్క.

"ఏరె" అని లోపలికి ఆడుగెయ్యవోయిండు.

"ఇక్కడికస్తె యెల్లగొట్టిన ఈడవుండద్దని. వెంటనే ఎల్లిపోయిన్రు" కండ్లల్ల కండ్లువెట్టి ధైర్యంగ చెప్పింది అమీను తోటి.

ఏం జేయ్యున్నో తొయ్యలేదు పోలీసులకు. సిక్కినట్టే సిక్కి మాయమైన్రు అనుకున్నారు.

ఎవల్నో తిట్టినట్లు తిట్టుకుంట లోపల అటీటు ఓసారి జూసిన్రు. ఇల్లంత ఎతికిన్రు. పోలీసులు యెంటున్న సుంకరోడు "ఇది మన పోలీసు పటేలు తమ్ముని ఇల్లు దొరా! ఆల్లు గీడెందుకుంటరు బాంచెన్" అని తాపకోసారి అంటనే వున్నడు. వూరై యాల్లకు పోలీసు పటేలు లేదు. తమ్ముడు లేదు. ఇంట్ల మొగోలైవరు లేరు. "నువ్వుండంగ పోలీసోల్లు గిట్ల ఇంట్ల ఎట్ల జొచ్చిన్రారా" అని అచ్చినంక అడుగుతరని వాని భయం వానికున్నది.

3

మూడు వారాలైంది. మల్లదే యాపసెట్టు కింద మల్ల ఆల్లందరు జమైన్రు.

మూడు వారాలకింద ఆ యాపసెటు కింద జమైనోల్లందర్ని కొట్టి దొరికినోల్లను పట్టుకుపోయి నాల్రోజులు లాకప్పులో వేసి కొట్టిన్రు. ఏదో కేసు పెట్టి జమానతు మీద ఇడిసిపెట్టిన్రు.

మోతుబరి రైతులు ముఖ్యంగ కమ్మూనిస్లు దొర వాల్ల యిదుదల కోసం నాల్లయిదు సార్లు అమీన్ను కల్పిండు. వాల్లకు లాకప్పుల సిల్లరకు పైసలిచ్చిండు. తనకేర్పాటున్న వకీల్లు పెట్టి జమానతు మీద ఆల్లనిడిపిచ్చిండు.

ఇవుతలకచ్చినంక వాల్లదగ్గర కర్చుల కింద మనిషికి నూరు పట్టిచ్చిండు. వకీలు

ఫీసు వేరే మాట్లాడుకోవాలన్నడు.

పోలీసులెట్ల వచ్చిస్తో ఎందుకచ్చిస్తో అన్నల గతి ఏమైందో ఆల్లకు తెలువలేదు. కొందరికి ఇదంత మోతుబరులే ముందుగాల్ల ప్లానేసుకుని చేయించిప్రేమోసని అనుమానం వచ్చింది. కని ఆల్లే జమానతుండి ఈల్లను యిడిపిచ్చిరి. పైసలు యిచ్చి అర్సుకునిరి. గందుకే ఏమనరాకున్నది. ఎవల మనసుల వాల్లకు వుడుకుతున్నది.

కూలీ పెంపుదల పోరాటం మాత్రం ఆగిపోలేదు. ఇంక అది ఎటు తెగలేదు. పనులు ఈ లొల్లిల అట్లనే ఆగిపోయినై.

మల్లోసారి కూసుండి మాట్లాడుకుందామని వీల్లు వాల్లు అనుకున్నారు. సరెనన్నారు అందరు.

అయితే మోతుబరులే ఇదంత ఎవలకు తెల్వకుంట జేసిన్రని ప్లానేసి ఆల్లను రప్పించేటట్లు జేసి అన్నలను పోలీసులకు పట్టిద్దామని ప్లానేసిన్రని, ఐతే ఎట్లనో కొరిజీవునాలతోటి అన్నలు బతికిన్రని సంగపోల్లకు తెలిసింది.

అయితే మోతుబరులు ఇంకా మననెవలు అనుమానిస్తలేరని నిర్రందిగ వున్నారు. అందుకే మల్ల మీటింగంటే మంచిదని వొప్పుకున్నారు.

“మొన్న పోలీసుల పిలిపిచ్చినోల్లెవలో ముందుగాల తేలాలె” ఎవలో గట్టిగన్నారు.

మోతుబరులకు భయం బుట్టింది. ఏదో ఓటి జెప్పి అన్నుంచి జెల్లి పీకాలె అనుకున్నారు. కాని పోయెటట్టలేదు. ఏం జెయ్యనో సమజైతలేదు.

ఎవలో లేసి రెండడుగులెయ్యవోయిన్రు. “ఎవర్రా ఆడు” గుంపులకెల్లి మల్లెవలో లొల్లి వెట్టిన్ర.

“మా యియ్యపుడచ్చిండు. కొంచెం అర్సుకోవాలె గద!” అని ఏందో చెప్పబోయిండు.

“అచ్చిన యియ్యపుడు ఎటువోడు. పొద్దుగూకి కోన్ని గాదు గొర్రెనే గోసి పెట్టు” సుట్ట తాగుతుంటె నోబ్లై ఊరిన నీల్లు తుపుక్కున ఊంచిన్ర ఎవలో.

అంతెట్లనోవున్నదని మోతుబరులు ఎవల మనసుల ఆల్లు బయపడ్తాన్ర కని ఏమ్మాట్లాడలేదు. ఎం మాట్లాడితే ఏమంటరోనని ముడుసుక కూసున్నారు.

“ఊల్లెదూల్లె తప్ప జేసుకుందామన్నది మీరే. అన్నలెట్ల జెపై ఆల్ల ఇంటం అన్నది మీరే, అన్నలెందుకు మేం లేమా మాట్లాడటానికి అంటె మా కట్టసుకాలు గూడ సెప్పుకుంటం అంటిరి. ప్రజల మనిషి ప్రజల నడిమికి వచ్చుటానికి భయమేంది అంటిరి. ఏదన్నైతే జిమ్మదారు మేమే అంటిరి. అంత అని అంతజేత్తిరి. గిపుడా అన్నలెక్కడున్నరో ఎవలు పట్టుకుపోయిన్రో కావలె మాకు”.

“మల్ల మా మీద కేసులు వెట్టిన్ర. ఎవల నేమన్నమని ? ఏ మాట కా మాటనే సెప్పుకోవాలె. జమానతు మీద యిడిపిచ్చింది మీరే. గది మాత్రం నిజం కని నూరైతె ఒడిసె గద. నూర్రూపాయలంటె ఎవలకన్న ఇంట్ల పుట్టినయా పైసలు, అరువ కట్టాలువడి ఇడిపిచ్చుకుంటిమి. పోలీసోల్లను పిలిపిచ్చిందెవలో గని ఆల్లకు నేను జెప్పేది ఒకటె మాట. ఆల్లు మీకు ఎల్లకాలం కావలిగాత్తరా? మీ పొలాలు దున్నుతరా? నాట్లేత్తరా? ఎల్లకాలం ఒక్కూర్లుండేది మనం. గది ఆలోసించుకోవాల. ఊల్లెకెల్లి దెంకపోతం అనెటోల్లకు ఎవలెం జెప్పేది లేదు గని” శంకరి కొంచెం గట్టిగనే అన్నడు.

సీమ సిటుక్కుమన్న ఇనవదెటట్టున్నది. ఎవలో ససరాదుర అని గుసగుస పాలుజీకే పిల్లగాన్ని సముదాయిస్తున్నారు. ఎవలో అగ్గిపుల్ల గీకిన సప్పుడైంది.

శంకరి అందరికేసి కలెజూసిండు.

మోతుబరులు తల యెత్తుతలేరు.

కమినిస్టు దొర లేసిండు. ఓ సారి సభను సుట్టుసూసిండు. “సరె జరిగిందేదో జరిగిపోయింది. అనుకుంటే వత్తదా? పోలీసుల కెవలన్న జెప్పినా లేకపోతే పోలీసులే వాల్లిచ్చవాలే అచ్చినా అన్నది యియ్యాల గాకపోతే రేపు తెలువకమానది. గప్పుడు ఏం జేత్తామాన్నది అనుకుందాం గని అంతదనుక జరుగుతనే వుండాలె గద.”

“అంటే ఏందె రాజన్నా! మేం పోలీసుల్తోటి దెబ్బలకు సత్తెసత్తిమి. అన్నలు సత్తెసచ్చిరిగని మీ పొలాలు ఎండడ్డు, మీ పనులాగదుం. ఏడికో ఒకాడికి కూలీలు జీతాలు పెంచుకునే ముచ్చుట మాట్లాడుదాం ముందుగాల అంటవు.”

మొగిలికి కోపం ఆగుతలేదు. ఏం జేత్తె మంచిగుండు వీన్ని అని మనుసుల అనుకుంటుండు గని గింతమందిల ఏమనలేక కోపం బిగవట్టి వూకున్నడు.

అందరు పోలీసుల పిలిపించినోన్ని తన్నాలె, గుద్దాలె, కాల్లిరుగగొట్టాలె, వూల్లెకెల్లి ఎల్లగొట్టాలె అని ఎక్కడోడక్కడ గట్టిగనే అనవట్టిను. మీటింగు గంత లొల్లి లొల్లయితంది.

“హె హె ఆగుని” గట్టిగ ఒర్రిను ఎవలో. లొల్లి మగ్గి గుసగుసలు మొదలెనై.

సొట్ట దొడలు, దొక్కినోరు, ఎండిపోయిన తోడుకల తీరుగున్న మైసదు లేసి బొక్కల తీర్లున్న కర్రెసేతులూపుకుంట లేసి నిలవడ్డడు.

“గది గిప్పట్ల తెలది గని తెల్సినంక దొంగ గొడ్డుకు లొటారం గట్టినట్టు ఎరుకపెట్టాలె. గట్లయితే ఇంకోల్లకు బయముంటది. గునమత్తది.”

అందరు గా మట మీద మాట్లాడుకొని గదే ఖాయం జేసుకున్నారు కూల్లు జీతాలు మాత్రం వాల్లన్నంత పెరిగినై.

మీటింగయిపోయింది. ఎక్కడోల్లక్కడ లేసిపోతను.

“ఒక్క నిముషం ఆగుని” గట్టిగ కేక పెట్టిండు ఈరేశం.

ఎక్కడోల్లక్కడ ఆగిపోయినై.

“తప్పులందరు జేత్తరు గని సరిదిద్దుకున్నోడే బుద్ధిమంతుడు” అన్నడు అందరికేసి సూసుకుంట.

“ఇప్పటికైన పోలీసుల పిలిపిచ్చింది నేనేనని గింతమందిల తప్పైందని ముక్కు భూమికి రాత్తై అందరికి మంచిది.”

అందరు ఔఔ అన్నారు.

మోతుబరులు ఒకరి ముకాలొగలు సూసుకున్నారు.

ఎవలు మాట్లాడలేదు.

“సరె తియ్యి! మనం ఆఖరి చాన్సు గూడ యిచ్చినం. ఇగ మన తప్పైతె లేదు. పోదాం పాన్సై.” అన్నడు ఈరేశం.

అందరు కదిలిను. మోతుబరుల మనుసుల గుబులైంది. ఉరిమి పురిమి పిడుగు ఎల్లమీద కుదతదోసని.

పి.పి.రాములు కథలు

పొద్దంగుతున్నది. తప్పుజేసినోన్నని తప్పుజేతున్నపుడే దొరకపట్టిన వోళ్ల యిజ్జతువోయి
ఏమనరాక కోపంతోటి ముకమంత ఎర్రబడ్డట్టు మొగులు ఎర్రవడ్డది.

తొవ్వ పొంట గొడ్డుగోదలు దుమ్ము లేపుతున్నాయి.

గొడ్డువోయిన రెండు మామిడి సెట్ల నీడ కింద పొద్దంగెదక గొడ్డు గోదల మందలు
పెట్టుకున్నారు. కిందంత రొచ్చురొచ్చున్నది. పెండంత ఎవల మందది ఆల్లు యేరే పెంట
కుప్ప జేసినట్టున్నారు. తాటి ముంజల తీసిన ఉత్త బుర్రలు, ఎండిపోయిన గెలలు, తాటిమట్ట,
పొయిల కక్కరకత్తయని ఎవలో సెట్టుకింత దూరాన ఎండతగిలేకాడ మందలు
పోసుకున్నట్టున్నారు.

గొడ్డుగాసె పిలగాస్తు ఈతపండ్ల గెలలు తెచ్చుకుని తిన్నట్టున్నారు. మామిడిసెట్టు
మొదలుకాడ అన్ని ఎండిపోయిన ఈతగింజలున్నాయి.

అన్న రమ్మంటున్నదని రాజన్నను తోలుకొని మొగిలి, ఈరేశం, శంకరి ముగ్గురు
గలిసి ఆ మామిడిసెట్టు కాడికి సేరిను.

అక్కడ పెద్దన్న వున్నడు.

“నమస్తే అన్నా!” అన్నారు అందరొకటేసారి.

“నమస్తే” అన్నడు పెద్దన్న.

పెద్దన్నను సూసెటాల్లకు తననేమన్న జేత్తరో అని రమ్మంటే ఒక్కడినే అత్తని. అయ్యో!
ఎవనికన్న సెప్పకపోతి అని బయపడ్డడు రాజన్న.

పులిముంగల మేకను గట్టేసినట్టు బయంతోలి బీరిపోయిండు రాజన్న.

“నమస్తే రాజన్నా” అన్ని నవ్వుకుంట మందలిచ్చిండు పెద్దన్న.

నమస్తే అన్నడు రాజన్న బెరుకుబెరుకు కొంచెం పోయినట్టయింది రాజన్నకు. అది
గాక పెద్దన్ననే తనకు నమస్తే పెట్టెటాల్లకు ‘పెద్దన్న నాకు నమస్తే పెట్టిండు’ అని మనసుల
కొంచెం సంబ్రపడ్డడు. నన్ను పెద్దమనిషిగనే సూతున్నారు గద నన్నేం జెయ్యరు గని అని
కొంచెం ధైర్యం తెచ్చుకున్నడు రాజన్న.

భూమిలకు దిగిన సెట్టు యేర్లమొదల్లు మీదికి దేలివై. మందగాసే పిలగాస్తు కూసుండి
కూసుండి నున్నవడ్డ మొడుసులమీద సదురుకొని కూసున్నారు.

“రాజన్నా!” పెద్దన్నకెయి తిరిగి పిల్చి అన్నడు. “తెల్చి తెల్చి ఈతకొయ్యల పడెట్లనే”
అడిగిండు. రాజన్న గుండె దడదడ గొట్టుకున్నది.

“నువు నైజాం జమానల కామ్రేడులకు సద్దులందిచ్చినవు. పదిపన్నెండేండ్ల పిలగానివి
అవుదు! గవుడే నువ్వు ఎంతో పనిజేసినవు. రజాకార్లను, మిలిట్రీవోళ్లని ఎట్ల తప్పిచ్చుకొని
తిరుగాలె, అన్నలకు ఎట్ల సద్ది అందియ్యాలె అనేది నేర్చుకున్నవు. అన్నలెక్కడెక్కడుంటరో
నీకు తెల్చినా ఎవలకు జెప్పలేదు.

ఓసారి రజాకారు గల్చి సద్దెటురా అని ఈడ్చి సెంపమీదికెల్లి నాలుగయిదు సరితై
దోతిలేరుక్కున్నవు గని ఏం జెప్పలేదు. మా అయ్యకే సద్దిదీస్క పోతున్న అని ముందుగాల
జెప్పిన మాట మీదికెల్లి దిగలే నువ్వు.”

రాజన్న జేసిన ముచ్చట్లన్ని యాజ్ఞేసిండు పెద్దన్న.

రాజన్నకు గట్ల యాజ్ఞేత్తంటే ఎంతో సంబ్రమైంది. గొప్ప యీరుని తీర్గ మనుసు యిదైపోయింది. పాత ముచ్చట్లన్నీ యాదికచ్చినై.

అవు. అప్పుడు గింత సిన్నపోరడుగని ఎంత పనిజేసిండు. ఎంత ధైర్యం గవన్ని గిపుడు మెచ్చుకునేటాల్లకు సంతోసంతోటి పెయ్యంత జడితిచ్చింది.

మల్లందుకున్నడు పెద్దన్న. “గపుడు మీరు గుంజుకున్న భూములన్ని మల్ల దొరలపాలే అయినయి. మల్ల ఎక్కడేసిన గొంగలి అక్కన్నే వున్నట్టయింది. దెంకపోయిన దొరలు మల్లచ్చి దొరతనం సాగిచ్చుడు మొదలువెట్టిను. గదాంట్ల నీ తప్పేం వున్నది గని.”

రాజన్న గాలిగొట్టిన బుగ్గ తీర్గ ఉబ్బిపోయిండు.

శంకరి బీడి ముట్టిచ్చిండు. అదే అగ్గిపుల్లతోటి మొగిలిగుడ బీడి ముట్టిచ్చుకున్నడు.

గొండ్లోల్లు కల్లమ్ముడైనోల్లు కావడి భుజానికేసుకొని ఇంటితొవ్వ పట్టుకున్నారు. కావడికి చాడుకం బింకులో ఏమో అటూ రెండు ఇటు రెండు యాల్లాడుతున్నయి.

“గట్ల వోతున్నది యెల్లన్ననే గాదు.” అన్నడు ఈరేశం అట్ల దూరం నుంచి నడుస్తూ పోతున్న గొండ్లాయెను సూపుకుంట.

“గట్లనే వున్నడు” అన్నడు పరీక్ష పట్టి సూసుకుంట మొగిలి.

మొట్టువీదికెల్లి కొంచెం జారినట్టయి మల్ల సదురుకొని కూసున్నడు పెద్దన్న.

“కని అప్పట్నుంచి మీ లీడర్లు ఎలక్షన్లంట దానెంబడి వద్దరు. మీ లీడర్లు జెప్పినట్టు నువ్విన్నప్ప నీ తప్పేందిగని. కని నువుగూడ కొన్ని మంచి పనే జేసినవు గని. గొండ్లోల్లను సంగం పెట్టుకొమ్మని యెంటబడి పెట్టిచ్చినవు. చేనేత సంగం బెట్టిచ్చినవు. పొరుగుూర్లున్న ఘోర దగ్గరికొయో పంచాడులన్ని వూలైనే తప్ప అయేటట్టు జేసినవు. దొరలు కలాల్ మాములాగుత్త పట్టినత్తలేరని మనూరోల్లను గొట్టిచ్చి మనోల్ల మీదనే కేసులువెడితె నువ్వు వకీల్ల పెట్టిచ్చి కొట్టాదినవు. ఎవనకి జెనుకలే.

హరిజనులకు కొట్టాడి ఇండ్ల జాగలిప్పిచ్చినవు. కొందరికి కరెంటు బాయిలు గూడ మంజూరి చేయించినవు. ప్రాధమిక వ్యవసాయ సహకార బ్యాంకు పెట్టించినవు. బ్యాంకులల్ల అప్పులు కావాలన్నోల్లకు అప్పులిప్పిచ్చినవు. గివన్ని పనులు జేసెటాల్లకు నీకు నీ స్వంతం పనిచేసుకునటానికి టైం దొరకకుంటయింది.

ఇగ గందుకే నువు జేతున్న పనులల్ల కర్నులైన దాంట్ల కొన్ని నీ కర్నులు గూడ కలిపి వసూలు జేసుకున్నవు. కని అదిగూడ పెద్ద తప్పేం లేదు. మరి నువ్వెట్ల బతుకాల్నే. నీగూడ కడుపున్నది గదనే. కని నిన్ను గిట్టనోల్లు పైరవికారు అన్నారు. అంటే అననీ అని నీపని నువ్వు చేసుకుంట బోయినవు. ఆనాడు ఏం లేనోనివి ఇయ్యాల ఇంత భూమి కొనుక్కున్నవు.

ఇంత బ్యాంకుల అప్పులిచ్చెటాల్లకు బావులు తవ్విచ్చుకున్నవు. బ్యాంకులు అప్పులిత్తై కరెంటు మోటార్లు పెట్టిచ్చుకున్నవు. ఇప్పుడు కొంచెం మంచిగనే బతుకుతున్నవు. మోతుబరులకంటె కొంచెం మంచిగనే బతుకుతున్నవు. మోతుబరులకంటె కొంచెం మంచిగనే అయినవు. నలుగురు పిలగాస్తున్నారు. ఇంత సంపాదించుకున్నవు గని గిదీన్ని గూడు ఇప్పుడేమంటలేను.” అని పెద్దన్న పుట్టు పూర్వాలన్ని జెప్పిండు.

ఎక్కడెక్కన్నో తిరిగే పెద్దన్నకు మనగూడ తెలియని సంగతులు కొన్ని ఎట్ల తెల్సినయిసి. పూసగుచ్చినట్లు సెపుతున్నడు అరె అని విచిత్రపడ్డరు ఆల్లు ముగ్గురు.

“అన్ని మంచిగనే సేసినవు గని ఒకకాన్నె పోగొడ్తున్నవే రాజన్నా” అన్నది అందరి పెద్దన్న శాంతంగనే.

కని గా మాటనేటాల్లకు రాజన్న గుండెల బాయిల బండేసినట్టయింది. నేను కని గా బోయత్త అని లేసిండు ఈరేశం. తాల్లకేయి నడిసిండు.

“ఈల్లు సంగం బెట్టుకుని సమ్మె జేసినప్పుడల్ల నువ్వు గిట్లెట్ల అని కొట్లాట పెట్టలేదు ఇటు ఈల్లను అటు మోతుబరులను ఇద్దరిని సముదాయించి కూలీలు జీతాలు పెంచిపిచ్చుకునాటా తోడుపడ్డవు. ఇప్పుడు మీ పూల్లై కూలీలు, పక్కపొంటి పల్లెలకంటె ఆరానా చూడొచ్చి ఎక్కోనేవున్నయి. జీతాలైతే మున్నూరుదాక ఎక్కోవున్నయి. గివ్వన్ని సరె మంచిగనే గిట్లెట్ల కాదన!

అందరికి అన్ని తీర్ల సాయం జేసినవు. గండుకే మొన్న వోట్లల్ల నిలవడితె నువ్వే గానీ సాయానికి అదలుకు బదులుతీర్ల నీకు వోటేసి సర్పంచిని జేసిన్లు. కని గవుడు గింత చూడొచ్చి జీతాలు పెంచిపిచ్చినంక గూడ నాకు వోటేయ్యరా మీరు అని, ఓట్లను బహిష్కరిస్తరా వోటే మనసుల కోపం పెట్టుకున్నవు. ఇరువై మూడోట్లు ఎక్కో అచ్చి గెల్చినవు. కొద్దిల అటుయి అటు అయితే వోడిపోదువు గద! నాకు వోటేత్తై ఈల్ల ముల్లైం మునిగిపోవు. ఈల్లు వోట్లైయ్యకపోతే ఎవడో ఒగడు గెల్వక ఆగుతదా? అని అనుకున్నవు. గిట్ల అనుకునుడు గూడ నీ మనసుల వట్టిసూత్తై నిజమే గావచ్చు. నువ్వు గట్ల కోపం బెట్టుకున్నందుకు నిన్నేం అంటలేదు. సామం జేసినకాడ ఎవరైన యింత ఆశపడతరు గద! ఓట్లతోటి వొగడువోయి వొగడెక్కుతదు మీరే కని ప్రజల నెత్తిమీద ఎక్కుడయితె పోదుగదనే. అందుకు ఈ వ్యవస్థనే మారాలెగని వోటే మనుసులు, దిగే మనుసులు కాదు గదనే. గిట్ల మేం నమ్ముతున్నమని గూడ నీకు తెల్వందింకాదు గట్ల తెల్లిగూడ ఆశపడుదు మా తప్పెట్లయితదే.”

తాళ్ళళ్ళకేయిన ఈరేశం కమ్మదొప్పల యిన్ని ముంజలు పట్టుకచ్చిండు. అందరి ముంజలు వెట్టిండు.

పొద్దు పూర్తిగ గూకింది. మొగులుమీద ఎర్రరంగు యిచిత్రంగ మాయమైతంది. ఇగ రారనుకొని మిగిలిన కల్లుకుండలు కావడి బద్దకు తగిలేసుకొని ఆకరోల్లు కాలి యెల్లిపోతాను.

ఎవలో ఇంట్ల పిలగాండ్రకోసం ముంజలగొల కావడికి తగిలేసుకున్నదు.
 కల్లు మండువకాడ బజ్జీలమ్మె అయిలిగాడు గుడ సదురుకొని ఎల్లిపోతండు.
 అంత దూరాన్నించి తునికాకు డాగులు తీసుకపోతున్న ఎడ్ల కర్రం బరువుకు మెల్లమ్మెల్ల బోతున్నట్టుంది.
 కర్రం ఆపి ఎవలనో బిలిసి బ్యారంజేసి యింత కల్లుబొట్టు తాగుతున్నట్టున్నదు ముంజ తోలుతున్న మనిషి.

“మంచియో చెడ్డయో గని నువ్వు జేసిన అన్నిటికి ఓర్చుకున్నం. కని నువ్వొచ్చి మర్చిపోయినట్టున్నవు. సంగం బెట్టుకున్నది ఒక్క కూలీలు జీతాలు పెంచిపిచ్చుకునాటా గాదే తమ మీద ఎవల పెత్తనం లేకుంట గుడ సూసుకునుడుగూడు సంగం పనేనే. గండుకే ఏదన్న వాల్లండ్ర వాల్లకు పంచాదుబద్ద, వాల్లతోటి యింకోల్లకు పంచాదుబద్దా పంచాదు తెంపేది మధ్యవర్తులు గాదే. సంగం ఆ పని జేత్తిది.

నీకు గిక్కన్నే కోపమచ్చింది. నా పెద్దీర్కం పడిపోతున్నదని కక్ష గట్టినవు. కని ఒకటి గమనించుతలేవు. పెద్దపెద్ద దొరలంత మట్టిగరుస్తన్నారు. నువు సూత్రలేవని కాదు. గంత పెద్దపెద్ద మాటనే అడ్డంపన్నపుడు నీదెట్ల సాగుతుందనుకుంటున్నవే?”

ఒక్కక్క ముంజ పొట్టుదీసి తింటున్నారు అందరు. ముంజలైపోయినట్టున్నాయి. ఒక్కటి మిగిలినట్టున్నది. నువుదిన అంటె నువ్వేదిన అని అనుకొన్నంక ఆఖరికి పెద్దన్న తీసుకున్నడు.

సెట్టు కింద మెకాలు కనపడనంత సీకటైంది.

సీకటైందే నయమనుకున్నడు రాజన్న. తను బయటపడ్తున్నది తెల్వకుంటైందనుకున్నడు.

ఓసారి సంచల సెయ్యిపెట్టిండు పెద్దన్న. రాజన్న గుండె బిక్కుబిక్కుమన్నది. కత్తే దీత్తడో, బాంబే దీత్తడో, యింకేమన్నదీత్తడో, తీసి ఏం జేత్తడో అని వులిక్కిపడ్డడు.

ముంజలు దిన్నసెయిని సంచలున్న ఖవాలకు తుడుసుకొని మూతిగూడ తుడుసుకొని మల్ల సదిరిండు పెద్దన్న.

“హవ్వల్ల!” అని మల్ల కుదురుకున్నడు రాజన్న.

“వూరై నీ మాటనే యినాలనేది యిడిసిపెట్టు. నీ బతుకేందో నువు బతుకు, అప్పులు అవ్వోటివ్వోటి యిప్పితై యిప్పియ్యి గని కమీషన్లు గుంజుడుమాత్రం యికనుంచి కుదురది. కర్చులపేరిట వసూలుజేత్తై గూడ ఎవలూరుకోరు.” ఖరాకండిగ చెప్పిండు.

మొగిలి అందుకున్నడో మాట.

“గంతే గాదు. గ్రాంపంచాయతి పెండ అర్రాసుపైసలు, బంజరుదొడ్డి పైసలు లెక్కజూపియ్యాలె. మేం బడిల అర్రలుసాల్తలేవని రెండర్రలు గట్టిచ్చటానికి వసూలుజేసిన పైసలలెక్క మేం జూపిత్తం. గ్రాంపంచాయతి పేరుమీద జమజేసి లెక్కరాయకుంట తిన్న పైసలు మాత్రం నువ్వు లెక్కజూపిచ్చి యియ్యాలె. అవిటితోటి బల్లెపోరగాన్లకు బెంచీలు జేపిత్తం. నువ్వు లెక్కసూపియ్యకపోతె సంగం మీటింగైనపుడు అందరు గల్పి ఎంతలెక్క దీత్తరో గంతకు ఒప్పుకోవల్సివత్తది మరి” అని అన్నడు.

“మంచిది మంచిపనికుపయోగపడ్తయంటె అడ్డంటనా?” అని అన్నడు రాజన్న.

“సీకటైంది. ఇగపోదామా” అన్నడు పెద్దన్న - అందరు లేసిను.

“మీరు నడువుని. మొగిలి నన్ను గీడిదాక పడగొట్టి అత్తడు” అని పెద్దన్న అన్నడు. మొగిలి పెద్దన్న అన్నే ఆగిను.

మిగిలినోల్లు అచ్చినతోవ వెంట ముంగటికి నడిసిను.

రాజన్న మనసుల మనసులేదు అన్నఱున్ని మల్ల యాజ్ఞేసుకుంటున్నడు.

ఇంతకు నన్ను మెచ్చుకున్నరా! తిట్టివ్రా మర్యాదగా అడిగివ్రా! బెదిరిచ్చివ్రా! ఏది సమజుగాక బుర్రగోక్కున్నడు. ఆలోసించుకుంట నడిసెటాల్లకు తట్టుకొని బోర్లపడబోయి తమాయించుకున్నడు.

“ఏమాయానే సీకట్ల సూత్రలేవ.” అన్నడు శంకరి.

“సీకట్ల కనపడకపాయె” అన్నడు రాజన్న.

ఏమ్మాట్లాడ్తలేరు. సప్పుడుజేక నడుతున్నారు.

రాజన్నకు ఒక ముచ్చటైతె ఎంతకు సమజైతలేదు. మొన్న గంతగనం లొల్లయి పానాలమీదికొచ్చిన పోలీసోల్లను పిలిపించిందెవలు అని ఒక్కమాట అడుగకపాయె ఏందని.

పెద్దన్న గట్లదుగకపోయెటాల్లకు “నువ్వే పోలీసుల పిలిపిచ్చినవటగద! ఏం జరిగింది? బతకబుద్ధితలేద వూలై” అని అన్నదానికంటె ఎక్కువపరేషానైతండు. ఇంతకు తనను బాధించిన నమ్మినట్టా? నమ్మినట్టా? గట్ల అనుకుంటనే వున్నడు, ఆలోచనలు ఎంతకు తెగుతలేదు.

శంకరి ముంజలుయిగ అయిపాయె దగ్గరవడె అని ఏదో ముచ్చట ఈరేకంబు మాట్లాడుతండు. వానలెప్పుడు పడ్డయి ఈ యేడు పంటలెట్లుంటయో గసుంటి మాట్లాడుతండు. ఊరుజేరచ్చిను ఎవరిండ్లల్ల కాల్లువోయినను. ఆ రాత్రంత ఆలోచించుచు వున్నడు రాజన్న.

5

గిదిజరిగినంక పాయిందెసాలకు పోలీసులచ్చి మొగిలిని, శంకరిని, ఈరేకంబులను వూరికోయిరాంగ తొవ్వల పట్టుకున్నారు. బేసన్నేసి పొట్టుపొట్టు కొట్టిను. మూడ్రోజులకు తెల్లవారికి ఏం బెట్టకుండనే యిడిసిపెట్టిను. వూరోల్లకు వాళ్ళచ్చేదాక గీసంగతి తెల్లవారికి వూరికోయిండ్రనే అనుకున్నారు.

యింతల వోనాడు పోలీసులబిలిపిచ్చి ముందుగాల గొట్టిచ్చిందెవలో తెల్సిపోయింది. అందరనుకోని ప్రజాకోర్టు బెట్టిను. కమినిష్టు రాజన్నను మందిముందల నిలబెట్టిను.

“యిదంతెందుకు జేశినవో యిపుడీమంది ముందల సెప్పాలె” అన్నడు మొదటి రాజన్నతోటి.

రాజన్న మొకం తుమ్మల పొద్దుగూకినట్టయింది. తలకాయ వంచుకోని నిలబెట్టిన అట్లనే తలకాయె వంచుకోని కండ్లుమాత్రం ఎత్తి మందివంక సూసిండు. అందర్ని జూజులకు దద్రం బుచ్చుకున్నది. ఆనాడు పెద్దన్న వదిలిండుగని యియ్యాల మంది వదిలెటట్టులేదు అనుకున్నడు. అంతమందిల ఎవలో పర్రుమని అగ్గిపుల్ల గీకిండు. పక్కనున్న యాబిల్ల మీద ఓ కాకి కయ్యర కయ్యరమని ఒర్రుతాంది. ఆ యాపసెట్టు సందులకెల్లి ఎండ రాజన్న మెడమీద సురుక్కు సురుక్కుమని పొడుతాంది.

“యిగ పన్నెపని ఆడు మొదట్టించి జేశినయి యిశారించుని” అని మందిలకెల్లి విషయం అన్నడు.

“యినేండ్ల కాన్నించి ఎన్ని జేసుకుంటాండు. అవిప్పిత్త. యివిప్పిత్త అని పైరవి జేకెటాన పైసలుగావాలని ఎన్ని వసూలుజేశిండు? యిప్పుడయన్ని బయటికి గుంజాలె” అని మందిలకెల్ల జూసి ‘చెప్పరేం వుర్ర మీరంత బోర్లబడ్డోల్లు గాదా’ అన్నడొకడు. రాజన్న వంచిన తలెత్తరే కాల్లల్ల వణుకుడుబుట్టింది. ఆ వణుకుడు కనబడితె మానంబోద్దని నిర్రదన్ని నిలబడ్డడు.

“మంది అదుగుతాంటె జెప్పవేంది. యిన్రోజులు జేసింది ఎవడు బట్టిచ్చుకోలెయింది గట్లనేవోతదనుకున్నవు కనియ్యాల నీ పాపం బండింది. అన్నలబట్టిచ్చెటాన్ని జూసిందె అన్నలరిగోసబడి తప్పించుకున్నారు. పెద్దన్న వచ్చి నీ సంగతి నీకు గురుతుజేశిపోయింది. అప్పుడుగూడవుదెల్పుకోలనె మళ్ళ మమ్ముల బట్టిచ్చినవో. యిదంత వట్టిగనే మాట్లాడుతలేదు. నీ పన్నకు సాక్షం నీవోలై. ఎంకటిగాడు, మల్లిగాడు యిద్దరున్నారు. యింతమందిల వున్నడున్నట్లు శెప్పు, మంది శెప్తరు. అందాక రానిత్తవా లేకపోతె తప్పయిందని ముందుగాల జుర్రే వొప్పుకుంటవా” శంకరి అన్నడు.

రాజన్నకు బట్టలిడిపిచ్చి బరిబత్తల నిలబెట్టి అందరు తుప్పర తుప్పర వూంచినట్టయింది. ఏం మాట్లాడటాని తోసలె అందరికి అంత ఎరికె. తంతరో, గుద్దుతరో తప్పయిందని ఒప్పుకుంటే

మా మాటలని మందలిచ్చి వదిలిపెడుతరనుకున్నడు. చిన్నగ మెడలెత్తి “చేశినయన్ని
యిప్పుడు మీరందరికి దెలుతాంది. యింగ యీసారి జెయ్య” అన్నడు మెల్లగ. ఆ
మాటలు మొగిలికి, శంకరికి, యీరేశంకు తప్ప ఎవలికినబడలే.

“ఏమో అంటదేంది వాడు. జరంత గట్టిగనుమనాదుని.”

“ఏందో అక్కన్నే గుయ్యగుయ్యమంటాండు?” మందిలకెల్లి మాటలినబడ్డయ్.

“తప్పయిందని ఒప్పుకుంటాండు” యీరేశం అన్నడు.

“అదే! మీకే జెప్తడటనా మా అందరిదగ్గర పైసలు దొబ్బుడెరికేగని, మా కొంపలు
యింపి మమ్ములందర్ని యింటిసుట్టు దిప్పుకునుడెరికెగాని యిప్పుడేమో మీ చెవులల్ల
తీక్షణాలుదీతాండు?” ఒగడన్నడు.

“గదేందో గట్టిగ జెప్పుమనాదుని” ఒరిందొగడు,

“అందరికి యినవడెటట్టు జెప్పు” మొగిలి రాజన్నతోటి అన్నడు. రాజన్న సచ్చిన పీనుగతీర్గ
అయిండు యిగ తప్పదనుకున్నడు. మానంబోతెమాయె పానం నిలుత్తదనుకున్నడు.

“తప్పయింది యిసుమంటిపన్ను యిగజెయ్యనుల్ల” అన్నడు జెర గట్టిగ, ఆ మాటలు
గూడ సగం మందికె యినవడ్డయి.

“తప్పయిందంటాండు గద ఇప్పుడేం జేద్దాం మీరే జెప్పాలె” ఈరేశం మందితోటి
అన్నడు.

“అవ్వల్లో తప్పయిందనంగనే అయిపోద్దా గుర్తుండెటట్టుజెయ్యాలె”

“చేశినయన్ని జేశి తప్పనంగనేబోతయా శిచ్చపడాలె”

మొగిలి, శంకరి, ఈరేశం ఒగలమొగాలొగలు సూసుక్కురు ఏం జేద్దామన్నట్టు.

“దొంగ గొడ్డుకు లొటారమెయ్యాలె, దొంగ గొడ్డుకు లొటారమెయ్యాలె” మంది
ఒరుతాను.

* * *

రొండ్రోజులయినంక చేతికి సిమెంటు పట్టేయించుకొని దొంగగొడ్డుకు లొటారం గట్టినట్టు
నెలరోజులు సెయ్యితాడు మెడల యేల్లాడేసుకోని తిరిగిండు రాజన్న.

(సృజన మాస పత్రిక, ఫిబ్రవరి 1984)